

13-04-015

Dr. Frank Buchman

IN MEMORIAM

I GAR gikk sørgebudskapet ut over verden at dr. Frank Buchman — Oxfordbevegelsens opphavsmann og grunnleggeren av MRA, Moralsk Opprustning — var avgått ved døden 83 år gammel i Freudenstadt i Schwarzwald. Inn til ganske nylig ledet han MRA's verdenskonferanse i Caux i Sveits. Han døde rolig kl. 22 mandag kveld av et hjerteattakk. Hans siste ord var: «Hvorfor ikke la Gud regjere hele verden?»

For en del år siden da han ble angrepet av et lignende hjerteattakk, kom en amerikansk arbeiderleder med den-

ne kommentar: «Det er ikke underlig — for han har lagt hele verden på sitt hjerte». Disse ordene er i dag like passende og hedrende, når Frank Buchman skal minnes. Hele verden lå ham i sannhet på hjertet. I en masse-materialismens tidsalder kjempet han for å sette folk foran ting. Og i en tidsalder av selvisk individualisme demonstrerte han effektiviteten av uselvisk gruppearbeid. I en revolusjonenes tidsalder fostret han den største revolusjon ved radikalt og konstruktivt å dra omsorg for menneskehjertene.

(Fortsettelse fra side 1)

SOM en av vår tids nyskapere merkes virkningene av hans livsverk over hele jorden — i øst som i vest, — og han måtte nødvendigvis bli en omstridt personlighet, hvis banebrytende betydning etterverdenen vil ha lettere for å gi en sann vurdering. Her i Norge er han best kjent for innsatsen fra 30-årene som leder av Oxfordbevegelsen og den kristne fornyelse den skapte i vårt kulturliv. Siden hans arbeid i 1938 gikk over i den nye fase som bærer merket MRA, har mange hatt vanskeligere for å forstå og følge med. Da MRA ble startet under et møte i Londons østkant i 1938, var der en plakat med de talende ordene: «Det er ikke en institusjon, det er ikke et synspunkt, men det starter en revolusjon ved å starte en revolusjon i deg.»

DET er dette som er ideen bak MRA og ikke spørsmålet om å danne en ny religiøs sekt. Det fortelles om Frank Buchman at da han for omkring ti år siden besøkte sine foreldres graver i fødebyen Allentown i Pennsylvania — der hvor han nå etter eget ønske vil bli begravet — ble han lenge stående i tanker, og tilslutt sa han: «Jeg er blitt ledet på en vidunderlig måte.» Dette kan stå som hans egen karakteristikk av sitt liv. Eller som han sa en annen gang: «Jeg har ikke gjort noe av meg selv. Gud har gjort alt.» Hans liv og verk, alt det usedvanlige ved det, stadfester disse ordene. Han ble det ytre redskap for en revolusjon med motsatt fortegn av den materialistiske og med sprengkraft sterk nok til å forvandle både selviske materialister og offervillige kommunister og gjøre dem til lidenskapelige forkjempere for et inspirert demokrati bygget på absolutte, kristne moralnormer.

HVA er den manglende faktor i verdens planlegging og statsmannskunst? For Frank Buchman ble det tidlig klart at den tragiske mangel var mangelen av en ideologi for demokratiet. At det livsfarlige for demokratiet var at vi forsøkte å møte fremmede ideologiers forente planer og lidenskaper med snakk og med tilslutning med leppene til høye idealer og med en siste tilflukt til makt. — alt mens vi håpet å kunne leve som vi alltid hadde levet, nemlig selvisk, komfortabelt og uforstyrret.

I denne situasjon kom han med sin utfordring til alle, fra mannen i gaten til nasjonens ledere, om for-

VÅRT LAND 9 AUG 1961

vandling under Guds ledelse i lys av de fire absolutter: absolutt ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet. Når den enkelte forvandles, kommer det et nytt klima over nasjonens liv, så han, og når ledere og statsmenn forandres, blir politikken inspirert og frykten for krig og kaos vil svinne. Av de varige resultater hvor dr. Buchmans arbeid på det globale plan vil bli ført videre etter hans bortgang, er MRA's verdenskonferanser i Caux, Sveits, og i Mackinac, USA. Disse er, som Buchman selv uttrykte det, «skoler i statskunst, hvor statsmenn, arbeidere og industrimenn

trenes i å møte mennesker med en materialistisk ideologi og vinne dem for en høyere ide.»

FRANK BUCHMAN var en menneskekjenner av de sjeldne. Av yrke var han utdannet til luthersk prest, men noen vanlig menighetsprest ble han aldri. Han var glad i mennesker og hadde hele sitt liv en altopplukende interesse for menneskers ve og vel. En av dem som har arbeidet de fleste år sammen med ham, har sagt at han aldri hadde møtt noen som så hurtig og sikkert var klar over hva som foregikk inne i et annet menneskes sinn.

Derfor ble han også en gudbenådet sjelesørger for høy som lav for mennesker av alle raser under alle himmelstrøk. Derfor lyktes det også for ham i de tidligere årene å trene opp en utvalgt styrke for lederskap i den kommende verdenskampen. Menri kom til ham for å få hjelp og forble hos ham for levetiden. Hvor andre menn laget organisasjoner, pleiet han veksten av en organisme. Hvor andre talte til verden i proklamasjoner, omsirklet han verden med en familie. Han bandt ingen til seg ved løfter eller avtaler eller ved finansielle eller andre bånd. Men tusener ble bundet til ham eller til hverandre ved omsorgens eller lojalitetens ubrytelige bånd. Han utsendte ingen ordrer. Hvert menneske hadde retten til å bli ledet av Gud.

ETTERSOM arene gikk fikk hans visjon fra Schwarzwald i 1938 om MRA som den neste store verdensomfattende bevegelse nye fa-

ser og større hastverk. Alltid på reiser verden over, og aldri reiste han alene. Han viste en generalgeni for å marsjere opp de åndelige krefter på rette sted og til rette tid for å kunne gjøre den sterkeste mulige virkning. Akkurat nå har Sør-Amerika vært i brennpunktet. Sammen med ham fant alminnelige mennesker at de kunne utrette ualminnelige ting.

Blant dem som således arbeidet sammen, kunne der fines en landsbyboer eller en viskonge, en forhennværende agitator fra Øst-London eller en av dronningens hoffdamer, en gruppe offiserer eller fagforeningsledere, en orientalsk filosof eller en amerikansk ten-åring. Alle var de medlemmer av en verdensomfattende familie. De var et klasseløst samfunn. De var demokratiet i aksjon. Med noen smerte og på samme tid megen glede oppdaget de en gruppes fascinerende makt. Under Frank Buchmans ledelse lærte, levet og skapte disse mennesker verden over den ideologi som kan gi svaret til både kommunisme og naken imperialismen. Mens overarbeidede statsmenn talte demokrati, reiste Buchman verden rundt og bygget demokrati i troen på og kunnskapen om Guds kraft.

DET er ofte sagt at MRA bare bryr seg om de store og «fine». Frank Buchmans eget liv er det beste svaret på den kritikken. Kort etter sin akademiske eksamen startet han sin karriere med å bo i et takkammer over en stall i Philadelphia for å leve og virke for arbeidsløse og hjemløse. Han ble senere bestyrer av et hjem for hjemløse gutter — et arbeid som han i bitterhet mot sitt styre oppga, da de av økonomiske grunner ga ham ordre om å gi guttene mindre å spise.

Denne opplevelsen gjorde ham bitter, men førte siden under en opplevelse av Kristi kors i en liten landsbykirke til at han fikk se seg selv i sin egen stolthet, synd og selviskhet og fikk av Gud et nytt hjerte. Denne opplevelsen av Kristi kors ble forutsetningen for hans senere livs innsats. Det var noe han stadig minnet sine medarbeidere om. Den kom til å stå som den sentrale inspirasjon i hans liv.

Nå er tjeneren gått hjem til sin Herres glede. Men arbeidet går videre uten sentimentalitet i tro og glede: Et fellesskap av mennesker under Guds ledelse og en fornyet forpliktelse for den etterlatte «familie» medlemmer jorden over.

h.